

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στις σημερινές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας, η συμφιλίωση οικογένειας και εργασίας μοιάζει να είναι αίτημα «πολυτελείας» και όχι πρώτης γραμμής. Η ανάγκη των ατόμων για οποιαδήποτε εργασία επισκιάζει την ανάγκη για ποιότητα της εργασίας, αλλά και της ζωής γενικότερα. Ωστόσο, τόσο ο στόχος για σημαντική αύξηση της γυναικείας απασχόλησης και ισότιμη συμμετοχή τους στην εργασία, όσο και ο στόχος για καλύτερη ποιότητα ζωής και λιγότερο στρες για όλους τους εργαζόμενους, δεν μπορούν να επιτευχθούν παρά μόνο μέσα από την ουσιαστική διευκόλυνση των ατόμων να εξισορροπούν τις απαιτήσεις της δημόσιας και της ιδιωτικής σφαίρας. Η αναμέτρηση με τη σκληρή πραγματικότητα των οικονομικών επιταγών, των θεσμικών αγκυλώσεων και των κοινωνικών αντιλήψεων επιβάλλει υπερβάσεις και θυσίες από όλους, και κυρίως από αυτούς που έχουν μεγαλύτερα περιθώρια, ώστε να προκύψει το μεγαλύτερο δυνατό όφελος, τόσο κοινωνικό, όσο και οικονομικό. Η παρέμβαση της πολιτείας μπορεί να είναι καθοριστική στο συντονισμό της προσπάθειας που αποτελεί συνολική ευθύνη της κοινωνίας, και όχι υποχρέωση μεμονωμένων φορέων, ομάδων ή ατόμων.

Εξάλλου το τρίπτυχο της Στρατηγικής της Λισαβόνας –για την υλοποίηση του οποίου έχει δεσμευτεί και η χώρα μας– ορίζει τις συντεταγμένες εντός των οποίων ζουν και εργάζονται οι Ευρωπαίοι πολίτες, αλλά και χαράσσονται οι εθνικές πολιτικές. Η οικονομική ανάπτυξη, η αύξηση της απασχόλησης και η κοινωνική συνοχή θα παραμείνουν ευχολόγιο, εάν δεν αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τα προβλήματα που ανακύπτουν κατά την προσπάθεια των ατόμων να συνδυάσουν επιτυχώς τους σύνθετους και αντικρουόμενους ρόλους τους οποίους είναι υποχρεωμένοι να εκπληρώνουν.